

Prośba/Zachęta

Rozumiem Cię, jako ucznia, że trudno zabrać się do pracy, gdy nikt nie pilnuje, nadzoruje ... itd.

Proponuję Ci, jeszcze, dokonać pożądanых zmian w sposobie myślenia o sobie i podejmowanych działaniach – postępowaniu – może będzie łatwiej:

***Zmieniam się na lepsze – JAKO CZŁOWIEK
Rozpoznaję potrzeby swoje i innych ludzi
Wyznaczam – kim chcę być - własną misję (tutaj i teraz) i cele w życiu
W swoim postępowaniu jestem twórczy i odpowiedzialny
Kieruję się Zaufaniem wobec innych osób
Dyscyplinuję się wewnątrznie i chcę osiągnąć cel (DOBRY)
Wytrwałości w stawianiu małych kroków w wyznaczonym kierunku
Wymagam od SIEBIE - Myślenia
Przyjmuję współpracę, otwieram się na - przyjmowanie i dawanie
Słucham ze zrozumieniem i rozumiem
Kieruję się MIŁOŚCIĄ (a nie nienawiścią) do innych i siebie
Teraz wytrzymam ze sobą, a inni ze mną***

Udowodnij, przede wszystkim sobie, że potrafisz wykonać „jakąś” pracę – bez nadzoru.

W ten sposób wygrasz z pokusą i powiesz sobie, że można – bo można; jeżeli tylko się chce.

Wykonanie zaproponowanych prac – jak obliczałem - zajmie ok. 10. min; gorliwszym dwa razy tyle. Tyle wolnego, a tu tylko jedna godzina lekcyjna.

Prace możesz wykonać w różnych technikach.

Zawsze możesz, zapytać, napisać emaila mirekc-wirus@o2.pl – zawsze ;) odpowiadam.

Zapraszam na stronę (MOJĄ) www.retsat1.net/wzoremJezus - znajdziesz na niej wiele pomocnych materiałów na ponad 200. stronach www.

Możesz napisać też na Messengerze.

Dziękuję Ci za wykonanie prac :)

Twój przewodnik - w trudnej sytuacji dla Ciebie jak i dla mnie

MirekC

OCENA TWOJEJ PRACY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania - otrzymasz ocenę:
 - w poniedziałek/wtorek otrzymasz ocenę +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia.

POWODZENIA

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA (01-05 II 2021)

NR.kat.w.PODR-34i35

DATA.realizacji-02i04.02.2021

34. Przymierze - Pascha Jezusa Chrystusa

Mówiliśmy już o tym, że przymierze to sojusz, porozumienie między państwami lub osobami. Osoby lub kraje, które zawierają przymierze, zobowiązują się przestrzegać pewnych zasad, współpracować ze sobą i pomagać sobie nawzajem.

W Biblii przymierzem nazywa się szczególną więź między Bogiem i ludźmi: Bóg obiecuje chronić swój lud, a w zamian oczekuje posłuszeństwa.

Bóg Ojciec wybrał jeden naród, aby w nim narodził się Jego Syn. Zaważył z tym ludem przymierze i przez wieki przygotowywał go, aby umiał on przyjąć Jezusa Zbawiciela. Zapowiadał też, że zawrze z ludźmi nowe i wieczne przymierze - otwarte na wszystkich, nie tylko na jeden naród.

Przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa jesteśmy włączeni w Jego Paschę. Od tego momentu zaczyna się Nowe Przymierze. Jest to możliwe dzięki Duchowi Świętemu, którego otrzymaliśmy podczas chrztu.

Podczas Paschy obchodzonej przez Żydów na pamiątkę wyjścia z niewoli Jezus uczynił coś niezwykłego - dał apostołom swoje Ciało i

Krew. Paschą Jezusa są Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie. Ofiarował się za ludzi, by uwolnić ich z niewoli grzechu i śmierci. Dzięki Niemu możemy żyć w wolności dzieci Bożych.

W Kościele celebrujemy Paschę nie tylko raz w roku przy okazji świąt Wielkanocy - czynimy to podczas każdej Eucharystii.

Dziękujemy Jezusowi, który ofiarował się za nas, byśmy mieli życie wieczne.

Ze spotkania z Nim czerpiemy siły do wypełniania przymierza z Bogiem.

Twoje zaangażowanie w przymierze polega na wdzięczności Jezusowi, słuchaniu i wypełnianiu Jego słowa oraz przejawia się w miłości do Boga i ludzi.

Ćwiczenie. Napisz krótką modlitwę, w której podziękujesz Jezusowi za to, że wyzwolił cię z grzechu i śmierci.

35. Maryja - Nowa Ewa

Czy wiesz, gdzie leży Nazaret? W czasach Pana Jezusa było to niewielkie palestyńskie miasteczko, natomiast Palestyna stanowiła część wielkiego imperium rzymskiego. Nikt nie mógł przypuszczać, że w tym tak niewiele znaczącym miejscu wydarzy się coś, co będzie miało wpływ na życie wszystkich ludzi wszystkich czasów - także na twoje!

To właśnie w Nazarecie mieszkała Maryja - córka Joachima i Anny. Jako młoda dziewczyna nie wyróżniała się niczym szczególnym. Była bardzo skromna. Nikt nie spodziewał się, że stanie się ona najważniejszą kobietą na świecie. Tylko Bóg znał skarby ukryte w jej sercu. On wiedział, że nigdy nie popełniła żadnego zła i była wolna od grzechu.

Dzisiaj dowiesz się, dlaczego Maryję nazywa się Nową Ewą.

Pierwsi rodzice - Adam i Ewa - żyli bardzo blisko ~ Boga, w doskonałej relacji przyjaźni i miłości.

Pewnego dnia wszystko się zmieniło - z ich własnej winy. Adam i Ewa zwątpili w dobroć oraz miłość Boga, odrzucili ustalone przez Niego prawo. Przez swoje nieposłuszeństwo zburzyli panujący dotąd porządek.

Odkąd Adam i Ewa zgrzeszyli, czyli okazali Bogu nieposłuszeństwo, nie mogli już dłużej przebywać w bliskości Stwórcy. Musieli opuścić raj. Zanim stamtąd odeszli, Bóg obiecał im, że kiedyś wszystko się odmieni. Dał ludziom nadzieję: zapowiedział pojawienie się Niewiasty, której potomek przyniesie wyzwolenie z grzechu. W ten sposób Bóg zapowiedział Zbawiciela.

Maryja jako matka Syna Bożego została włączona w dzieło naprawy tego, co zepsuli Adam i Ewa. Biblijny fragment o zwiastowaniu jest jakby odwróceniem opowiadania o grzechu pierwszych ludzi: ukazuje Maryję jako Nową Ewę - wolną od grzechu, pokorną wobec Boga i całkowicie Mu posłuszną ..

(Łk 1,26-32)

ćwiczenie. W modlitwie Zdrowaś Maryjo podkreśl słowa wypowiedziane przez anioła podczas zwiastowania.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

01

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(08-12 II 2021)

NR.kat.w.PODR-36i37

DATA.realizacji-09i11.02.2021

36. Obietnica Boża spełnia się w Jezusie Chrystusie

Cały Stary Testament jest zapowiedzią Mesjasza. Dziś wiemy już, kto Nim jest, ale ludzie czasów Starego Testamentu jeszcze tego nie wiedzieli.

Zapowiedziany w Starym Testamencie Mesjasz uwalnia każdego człowieka z grzechu i śmierci. Hebrajskie słowo Mesjasz oznacza: „namaszczone” (albo, jak mówiono kiedyś: „pomazaniec”). Po grecku to słowo brzmi: Chrystos (dziś wymawiamy je: „Chrystus”). Jezus jest Chrystusem, a zatem jest obiecany Mesjaszem, Zbawicielem świata, na którego czekał lud Izraela.

Dziś często przedstawia się Jezusa jako Baranka, Dobrego Pasterza, Kapłana albo Króla. Można Go też przedstawić w inny sposób - na przykład za pomocą nałożonych na siebie dwóch greckich liter:

X i P (czyta się je jako „ch” i „r”), które stanowią początek słowa Chrystos (czyli „Mesjasz”).

Co te symbole mówią ci o Jezusie?

W Ewangelii Łukasza czytamy, że Jezus już na początku swojej działalności sam powiedział, iż jest Mesjaszem („namaszczonym”) - czyli to w Nim spełniają się obietnice Boże.

Jezus Chrystus, Syn Boży, stał się człowiekiem, aby każdy z nas miał otwartą drogę do zbawienia.

Podczas swego ziemskiego życia zebrał wielu uczniów (a wśród nich dwunastu apostołów), nauczał o Królestwie Bożym, uzdrawiał, wskrzeszał i czynił inne cuda. Dzięki temu ludzie mogli jeszcze lepiej poznać prawdy, które znali już z Biblii, i przekonać się, jak wielką miłością obdarzył ich Bóg.

„W słowach, które Jezus przeczytał w synagodze nazaretańskiej, widzimy mnóstwo Bożej miłości: dobrą nowinę dla ubogich, wolność dla więźniów i uciśnionych, wzrok dla niewidomych. Wszystkie te obrazy symbolizują wielką przemianę - jedyne i niepowtarzalne zbawienie, które daje nam Jezus poprzez swoje przyjście na ten świat, swoją śmierć krzyżową i swoje zmartwychwstanie. To właśnie w tych wydarzeniach zwyciężył On grzech i śmierć, aby każdy z nas miał życie wieczne.

zadanie. Wymień conajmniej trzy obietnice, o których Jezus mówił w świątyni nazaretańskiej - odpowiedź w kodzie QR.

37. Królestwo Boże

Według słownika królestwo to «państwo, w którym król sprawuje najwyższą władzę».

Choć mogłoby się wydawać, że jest inaczej, królestwa istnieją do dzisiaj: w Europie wciąż mamy królów i królowe. Oczywiście współczesne królestwo wygląda zupełnie inaczej niż kiedyś.

Być może wiesz już, które europejskie państwa są monarchiami.

Jest ich dwanaście - znajdziesz je na mapie. (?)

Kiedyś królestw było w Europie znacznie więcej (również w Polsce przez wiele wieków mieliśmy króla i królową). Kto wie, może kiedyś będzie ich jeszcze mniej niż teraz?

Dziś jednak zajmujemy się zupełnie innym królestwem, znacznie ważniejszym: jedynym królestwem,

które nigdy nie przeminie.

Królestwo Boże z tekstu biblijnego to niełatwe do zrozumienia pojęcie.

Jest ono trudne zarówno dla nas, jak i dla tych, którzy żyli w czasach Chrystusa i słuchali Jego nauk. Dlatego też Jezus na różne sposoby tłumaczył swoim słuchaczom sprawy Boże. Opowiadał im na przykład przypowieści - czyli mówił o jakimś niby zwyczajnym wydarzeniu, a w rzeczywistości wyjaśniał rzeczy, które przekraczają możliwości naszego rozumu.

W takich właśnie przypowieściach wyjaśniał, czym jest królestwo Boże.

Jezus zaprosił nas do swego królestwa już w momencie naszego chrztu i od tego dnia rozwija się ono w naszym życiu. Dzieje się to między innymi przez sakramenty, modlitwę, poznawanie słowa Bożego, czynienie dobra.

zadanie. Bóg chce być obecny w życiu każdego człowieka, a więc w naszych sercach może rozwijać się królestwo Boże. Pomyśl, co możesz zrobić w najbliższym czasie, aby wzrosła w tobie Boża obecność. Wypisz kilka przykładów.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA (15-19 II 2021)

NR.kat.w.PODR-38i39

DATA.realizacji-16i18.02.2021

38. BÓG MIŁOSIERNY

Co to jest miłosierdzie? Często słyszymy to słowo. Ale co ono znaczy? Skąd się wzięło?

Słowo „miłosierdzie” powstało z połączenia dwóch słów: „miłość” i „sierdzie”. I znów trudność, prawda? Pierwsze z tych słów rozumiemy wszyscy. Drugie wydaje się nieznane. „Sierdzie” to nic innego jak „serce”. A zatem miłosierdzie to miłość płynąca z głębi serca, taka najprawdziwsza. I taka, która jest dla wszystkich.

Często mówimy, że Bóg jest miłosierny. To prawda tak wielka i tak ważna, że mamy w Kościele aż dwie uroczystości, które nam o tym przypominają. Zawdzięczamy je dwóm siostram zakonnym, które od samego Pana Jezusa usłyszały, że światu trzeba przypominać o Bożym miłosierdziu.

Pierwsza to uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa - zawdzięczamy ją Świętej Marii Małgorzacie.

Druga to Niedziela Bożego Miłosierdzia, którą mamy dzięki Świętej Faustynie. Dwa razy w roku świętujemy to, że Bóg nas kocha i jest dla nas miłosierny.

Biblia często wspomina o Bogu jako miłosiernym. Tak właśnie przedstawiał Boga Jezus - na przykład w swoich przypowieściach, Pokazywał Go jako Dobrego Pasterza, który dba o swoje owce i opiekuje się nimi. a jeśli któraś się zgubi, szuka jej tak długo, aż ją znajdzie. Przedstawiał Go również jako miłosiernego Ojca, który nigdy nie wyrzeka się swojego syna ani córki. Nawet jeśli syn lub córka odejdą.

Uczynki miłosierdzia względem duszy:

Grzeszących upominać

Nieumiejętnych pouczać

Wątpiących dobrze radzić

Strapiionych pocieszać

Krzywdy cierpliwie znosić

Urazy chętnie darować

Modlić się za żywych i umarłych

Uczynki miłosierdzia względem ciała:

Głodnych nakarmić

Spragnionych napoić

Nagich przyodziać

Podróżnych w dom przyjąć

Więźniów pocieszać

Chorych nawiedzać

Umarłych pogrzebać

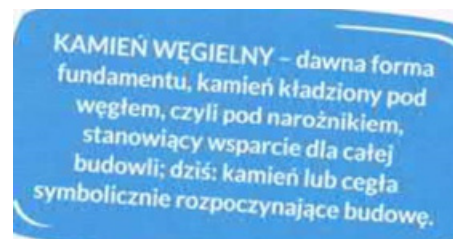
39. KOŚCIÓŁ - DZIEŁO JEZUSA CHRYSZTUSA

Jezus, chodząc po ziemi, nauczał, uzdrowiał i odpuszczał grzechy. Powołał też apostołów oraz uczniów, którzy chodzili razem z Nim i poznawali Boga. Potem rozesłał ich po świecie, by nauczali w Jego Imię. Kiedy po zmartwychwstaniu wstąpił do nieba, nie pozostawił ludzi samych - Jego misja nadal jest kontynuowana w Kościele, który został zbudowany na trwałym fundamencie. Największym skarbem Kościoła jest Chrystus, który jest obecny w sakramentach świętych. Szczególnie Eucharystia jest nazywana „źródłem i szczytem” życia Kościoła. W każdej Komunii Świętej możemy przyjąć Jezusa ukrytego pod postacią chleba.

Dla wielu ludzi kościół to po prostu budynek, do którego się wchodzi i wychodzi. „Iść do kościoła” nie oznacza Jednak wejść do budynku, ale „iść tam, gdzie czeka na mnie sam Jezus” Wyjść z kościoła to z kolei „iść z Jezusem do innych ludzi”. Kiedy piszemy słowo „kościół” małą literą, mamy na myśli budynek, czyli miejsce, gdzie modlą się wierzący. Kiedy piszemy słowo „Kościół” wielką literą, myślimy o ludziach, którzy należą do Jezusa (par. Youcot dło dziw, 52).

zadania:

Czy wychodząc z kościoła pamiętasz, że idziesz do innych ludzi razem z Jezusem?

Czym jest dla ciebie udział we Mszy Świętej?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA (22-26 II 2021)

NR.kat.w.PODR-40i41

DATA.realizacji-23i25.02.2021

40. PRZYMIOTY KOŚCIOŁA

Kościół to wspólnota ludzi, którzy są blisko Jezusa - wyznają tę samą wiarę, przyjmują sakramenty i mają wspólny cel, którym jest zbawienie.

Wyznanie wiary przedstawia nam cztery najważniejsze cechy - przymioty Kościoła.

Kościół jest **JEDEN**, ponieważ jest jeden Bóg. Jezus Chrystus założył jeden Kościół, jedną wspólnotę.

W Kościele wyznajemy jedną wiarę - nawet jeśli doszło wśród nas do podziałów. Powinniśmy modlić się o to, aby wszyscy wierzący żyli w takiej jedności, o jakiej pisał Święty Paweł w Liście do Efezjan: „Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich” (Ef 4,5-6).

Kościół jest **ŚWIĘTY** choć ludzie wierzący są grzeszni. Kościół jest święty, ponieważ jest w nim obecny Bóg - to właśnie Bóg uświęca Kościół. Przychodzi do nas w sakramentach świętych i daje nam łaskę uświęcającą. Ta świętość, którą otrzymujemy od Boga na ziemi, nie jest jeszcze doskonała, dlatego często tracimy ją przez grzech. Przez całe życie dążymy jednak do doskonałej świętości, którą będziemy cieszyć się w niebie.

Kościół jest **POWSZECHNY**, czyli katolicki, ponieważ są do niego powołani wszyscy ludzie na całym świecie. Wspólnota Kościoła jest otwarta na każdego człowieka: każdy, kto przyjmuje wiarę w Jezusa Chrystusa, może przyjąć chrzest. Kościół jest powszechny również dlatego, że modli się za wszystkich ludzi - za wierzących i niewierzących, za żywych i umarłych.

Kościół jest **APOSTOLSKI**, ponieważ został „zbudowany” na apostołach. Jezus wybrał dwunastu apostołów, którym przekazał misję głoszenia Ewangelii. To oni stanowią początek Kościoła.

Zadanie, naukę i władzę w Kościele, którą powierzył im Jezus, apostołowie przekazali swoim następcom, a oni kolejnym. Dzisiaj odpowiednikami apostołów są biskupi. Ta kontynuacja posługi apostołów nazywana jest sukcesją apostolską.

ZADANIE.

Kościół jest święty, mimo że są w nim grzeszni ludzie. Wymień trzy argumenty, które to potwierdzają.

41. MISYJNOŚĆ KOŚCIOŁA

Jezus, zanim wstąpił do nieba, powierzył swoim uczniom ważną misję. Poprosił, by dotarli oni w każdy zakątek świata, mówili o Bogu tym, którzy go nie poznali, i udzielali im chrztu. Dodał im też odwagi, obiecując, że będzie z nimi przez wszystkie dni aż do skończenia świata. To przesłanie dotyczy także nas. Nasza wiara nie jest czymś całkowicie prywatnym.

Nie powinniśmy zatrzymywać jej tylko dla siebie, ale dawać o niej świadectwo - bez względu na to, czy jesteśmy osobami świeckimi, czy też księżmi, siostrami i braćmi zakonnymi albo misjonarzami.

Słowo „apostoł” znaczy „posłany”. Jezus posłał swoich uczniów, by głosili całemu światu zbawienie, a także opowiadali ludziom o królestwie Bożym i Bożej miłości do nich.

Apostołów było dwunastu, zaś uczniów znacznie więcej, ale wciąż była to garstka ludzi.

Po wniebowstąpieniu i zesłaniu Ducha Świętego apostoł Piotr po raz pierwszy zaczął głosić innym ludziom Dobra Nowinę - nawróciło się wówczas trzy tysiące osób. Można o tym przeczytać w drugim rozdziale Dziejów Apostolskich. Wkrótce Kościół zaczął się rozprzestrzeniać na cały świat. Następcami apostołów i uczniów zostali biskupi i prezbiterzy (czyli księża). Dziś to oni nauczają o Jezusie Chrystusie. Nie tylko oni są posłani - każdy z nas może być „Bożym robotnikiem”. Wszyscy jesteśmy zaproszeni, by głosić Jezusa Chrystusa i zapraszać innych do wspólnoty Kościoła.

Kościół powstał po to, by wszyscy mogli być zbawieni. Jezus tak nas umiłował, że oddał za nas życie. Każdy człowiek na świecie powinien mieć szansę, by poznać tę prawdę. Święty Paweł pisał do Tymoteusza (jednego ze swych uczniów): Istotnie Bóg „pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tm 2,4). Właśnie dlatego jesteśmy posłani do tego, by głosić Dobra Nowinę, to znaczy opowiadać innym o Jezusie Chrystusie i Zbawieniu, które otrzymujemy od Niego w Kościele. Można to robić zarówno słowami, jak i własną postawą.

ODPOWIEDZ PISEMNIEM na poniższe pytania:

Czy jestem misjonarzem Jezusa w swoim otoczeniu?

Czy mówię o Jezusie?

Czy swoim postępowaniem świadczę o tym, że jestem uczniem Jezusa?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(01-05 III 2021)

NR.kat.w.PODR-42i43

DATA.realizacji-02i04.03.2021

42. STRUKTURA I USTRÓJ KOŚCIOŁA

Każda wspólnota potrzebuje kogoś, kto będzie ją prowadził i stał na jej czele - jak pasterz, który dba o swoje owce.

Jezus Chrystus jest nazywany Dobrym Pasterzem. Powierzył On troskę o założony przez siebie Kościół konkretnym ludziom, ustanawiając ich pasterzami.

Strukturę Kościoła nazywamy hierarchiczną.

Najmniejszą częścią Kościoła katolickiego jest parafia, którą kieruje proboszcz, a pomagają mu wikariusze.

Kilka lub kilkanaście sąsiadujących ze sobą parafii to dekanat, na czele którego stoi dziekan. Dekanaty, które leżą na określonym terenie, tworzą diecezję - ta podlega jest biskupowi.

Pan Jezus powierzył misję przewodzenia wspólnocie wiernych konkretnym ludziom: papieżowi; biskupom i kapłanom, których nazywamy duszpasterzami. Jako ludzie świeccy też mamy do spełnienia określone posłannictwo. Zastanów się, jak możesz wspierać duszpasterzy. Pomyśl: jakie są twoje zadania we wspólno-

cie Kościoła?

Uzupełnij tekst - w razie potrzeby skorzystaj z wiadomości w internecie.
Obecnie papieżem jest

Moja parafia jest pod wezwaniem

Proboszczem mojej parafii jest

Należy ona do dekanatu i leży na terenie diecezji

Biskupem mojej diecezji jest

43. BIBLIJNE OBRAZY KOŚCIOŁA

05

Kościół został założony przez Pana Jezusa. Tworzą go ludzie z całego świata, których gromadzi Bóg. Przez wiarę i chrzest stają się oni dziećmi Bożymi i członkami Kościoła.

Tworzą świątynię Ducha Świętego. Kościół żyje słowem Bożym i Ciałem Chrystusa, karmiąc się nimi podczas Eucharystii.

Biblia jest księgą, która bardzo dużo mówi nam o Kościele.

W Piśmie Świętym możemy znaleźć różne obrazy Kościoła - poznasz je na dzisiejszej katechezie. Wszystko to, co Stary Testament zapowiedział i przygotował, wypełniło się w Jezusie.

WSZYSCY (KOŚCIÓŁ)
JESTEŚMY
NAPEŁNIENI
JEDNYM DUCHEM

DOBRY PASTERZ
I OWCZARNIA

WINNICA

DRZEWO OLIWNE

SKAŁA

PRZYBYTEK BOGA

ROLA BOŻA

OBLUBIENICA / MATKA

ZADANIE.

ZAPROJEKTUJ ZNAK
GRAFICZNY DO JED-
NEGO Z BIBLIJNYCH
OBRAZÓW KOŚCIOŁA

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(08-12 III 2021)

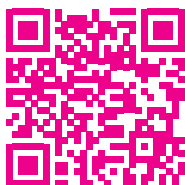
NR.kat.w.PODR-44i45

DATA.realizacji-09i11.03.2021

44. WIARYGODNOŚĆ KOŚCIOŁA

Każdy człowiek jest częścią Kościoła. Bez ciebie wspólnota wierzących także nie byłaby pełna. Można to porównać do układania puzzli: jeśli zgubisz choć jeden element, obrazek okaże się niekompletny.

Od razu będzie widać, że czegoś brakuje. Ważne jest, aby każdy człowiek mógł sobie uświadomić, że jest częścią Kościoła i chce do niego należeć, ponieważ oferuje on coś pięknego. Kościół ma w sobie ogromny potencjał prawdy. Jest wiarygodny, ponieważ opiera się na Osobie i nauczaniu Jezusa Chrystusa. To On dał mu początek i przekazał naukę, która tworzy i buduje Kościół. Każdy z nas przez chrzest święty został włączony do wspólnoty wierzących, w której dążymy do zbawienia, czyli życia wiecznego.

Podczas rozmowy z apostołami Jezus zobaczył, że Piotr ma niezwykle dar poznania jego Osoby. Był pewien, że jest to zdolność nadprzyrodzona, dlatego też wybrał go na opokę, czyli fundament Kościoła. Z poprzednich lekcji już wiesz, że „opoka” to inaczej skaliste podłoże, skała osadowa. Właśnie dlatego Świętego Piotra nazywa się często Skałą. Ten fragment z Ewangelii Mateusza pokazuje nam, jak trwałe podstawy ma Kościół - dlatego, że opiera się na solidnych fundamentach, nie mogą pokonać go kryzysy. Przed wstąpieniem do nieba Jezus poprosił Świętego Piotra, by w jego Imieniu dbał o Kościół. Tym samym Piotr został Jego następcą na ziemi. Każdy papież, począwszy od Świętego Piotra, jest widzialną głową Kościoła: dba o wiarygodność Kościoła Chrystusowego i prawdziwość Jego nauki

Znane są słowa, które wypowiedział kiedyś Święty Cyprian: „Nie może mieć Boga za Ojca, kto nie ma Kościoła za Matkę”. Jezus, zakładając Kościół, chciał zbawić nas nie pojedynczo, ale we wspólnocie, w której jesteśmy za siebie nawzajem odpowiedzialni. Każdy z nas ma swoje miejsce w Kościele i wszyscy jesteśmy sobie równi.

Kościół jest wiarygodną drogą do zbawienia dla każdego człowieka. Jezus zaprasza także nas, abyśmy odnajdując swoje miejsce w Kościele, szli wskazaną przez Niego drogą. W ten sposób uda nam się osiągnąć życie wieczne, czyli zbawienie.

ZADANIE. Odpowiedz na pytania.

Dlaczego Jezus wybrał Piotra i uczynił z niego fundament Kościoła?

Kto jest obecnie widzialną głową Kościoła?

Wymień PIĘCIU ostatnich papieży.

45. PRZYKAZANIA KOŚCIELNE

Po co przepisy?

Mogą być kulinarne, drogowe lub prawne, obowiązują w szkole i w mieście. Niektóre tłumaczą, jak zrobić dobre ciasteczka, inne wskazują, jak powinniśmy postępować.

Przepisy, bo to o nich mowa, mają na celu uporządkowanie życia w jakiejś grupie. Służą one dobru człowieka, chociaż czasami może się wydawać, że ograniczają jego wolność.

Kościół daje nam pięć przepisów, które wyznaczają obowiązki religijne i moralne każdego chrześcijanina, aby pomóc nam w osiągnięciu zbawienia. Nazywamy je przykazaniami kościelnymi.

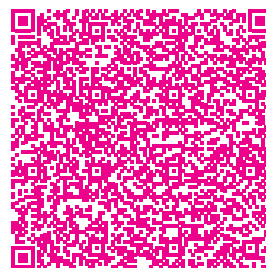

Historia przykazań

W ciągu wieków przykazania kościelne zmieniały się, jednak ich sens pozostawał taki sam. Podczas soboru w Rzymie w XI 11 wieku postanowiono, że każdy katolik powinien przynajmniej raz w roku spowiadać się w okresie wielkanocnym. Ten moment przyjmuje się za początek formułowania przykazań. W XV wieku Święty Antonin z Florencji wypisał z prawa kościelnego dziewięć zaleceń dotyczących m.in. świętowania niedzieli, zachowywania postów oraz przystępowania do spowiedzi i komunii chociaż raz w roku. W następnym wieku na soborze trydenckim zatwierdzono pięć przykazań, która stały się wzorem dla wielu późniejszych wersji. Ostatnia zmiana przykazań w Polsce miała miejsce w 2014 roku.

„Przykazania kościelne są po to, by chrześcijanie pamiętali w codziennym życiu o Bogu i wspólnocie. Kościół mówi: »Tu jest pięć ważnych wskazówek, jak być w stałym kontakcie z Bogiem i pięknie budować Kościół« (Youcat dla dzieci, 135).

Przykazania kościelne są bardzo ważne. Stanowią one minimum prak-

tyk religijnych, które każdy chrześcijanin powinien spełnić, aby zachować więź z Bogiem i Kościołem. Wyznaczają one kierunek na drodze do Boga i pomagają na niej trwać. Pamiętaj, że przykazania nie ograniczają twojej wolności, ale pomagają ci stawać się lepszym człowiekiem. Dzieje się to przez zobowiązanie do modlitwy i wysiłku moralnego.

Zadanie. Złóż swoją deklarację wypełniania przykazań.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA (15-19 III 2021)

NR.kat.w.PODR-46i47

DATA.realizacji-16i18.03.2021

46. JESTEM W KOŚCIELE

Czym tak naprawdę jest Kościół?

Choć najczęściej kojarzymy to słowo ze świątynią, chodzi tu o coś więcej niż budynek. Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących i ochrzczonych, którzy wyznają wiarę w Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego.

Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za Kościół.

W wielu ważnych tekstach dotyczących Kościoła pojawiają się określenia: „Kościół pielgrzymujący”, „Kościół tryumfujący” i „Kościół cierpiący” (lub „kościół w oczyszczeniu”). To pierwsze sformułowanie dotyczy nas - ludzi, którzy żyjemy na ziemi. Dwa kolejne dotyczą tych, którzy żyli przed nami. Wszyscy jesteśmy zatem pielgrzymami. Co to oznacza?

Tylko uczestnictwo we wspólnocie Kościoła daje nam szansę na duchowe życie. Trwając w nauce Chrystusa, stajemy się żywymi członkami Kościoła. Aby tak było, trzeba ciągle poznawać Ewangelię.

Co ważne, „trwać” nie znaczy „stać w miejscu”. Być w Kościele to być w drodze - nieustannie pielgrzymować, zmierzać ku Bogu. Pielgrzymowanie wiąże się z wysiłkiem i wyrzeczeniami, ale kiedy pielgrzymuje się we wspólnocie, zawsze można liczyć na pomoc drugiej osoby.

Chrześcijaństwo nazywają swoje życie pielgrzymką, ponieważ pielgrzymują do nieba. Dobrym porównaniem może być piesza pielgrzymka do jakiegoś sanktuarium. Wspólnota idzie zazwyczaj przez kilka dni, aby dojść do miejsca naznaczonego szczególną obecnością Boga. Pielgrzymi nie zważają na warunki atmosferyczne: idą do celu nawet wtedy, gdy pada deszcz. W czasie takiej pielgrzymki często pomagają sobie nawzajem. Tak samo jest też w większej pielgrzymce - pielgrzymce wiary. Kiedy trwa się we wspólnocie, w różnych warunkach życia można liczyć na pomoc drugiego człowieka.

Cała historia Kościoła to historia ludu pielgrzymującego do Boga. Począwszy od pierwotnego Kościoła, czyli wspólnot gromadzących się przy apostołach, aż po nasze czasy, kiedy wierni zbierają się pod przewodnictwem biskupów i księży. Nie tylko oni są jednak odpowiedzialni za to, jak wygląda Kościół. Swoją rolę do spełnienia mają tu także świeccy. Angażując się w życie społeczne, mamy przyczyniać się do wzrastania królestwa Bożego wśród ludzi. Jako wierzący mamy udział w kapłaństwie Chrystusa (tzw. powszechne kapłaństwo wiernych).

Mamy za zadanie szerzyć Ewangelię w naszym otoczeniu, aby ludzie wokół nas mogli nauczyć się kochać Chrystusa (por. Youcat, 139).

ZADANIE. 1. Wspólnota, do której należymy, to Kościół rzymsko 2. Wierzą, że Syn Boży stał się człowiekiem i umarł na krzyżu, żeby zbawić ludzi.

47. PIERWSI CHRZEŚCIJANIE: OD RADOŚCI DO PRZEŚLADOWAŃ

Jezus przed swoim wniebowstąpieniem polecił apostołom, by rozeszli się na cały świat i głosili Ewangelię, czyli byli Jego świadkami.

Początki chrześcijaństwa były bardzo „- radosne. Wiara rozprzestrzeniła się dzięki apostołom i uczniom, którzy rozeszli się, by głosić ją na cały ówczesny świat, czyli w ogromnym imperium rzymskim. Coraz więcej ludzi przyjmowało wiarę w Jezusa Chrystusa.

Nie wszystkim podobała się jednak nowa religia; niektórzy atakowali chrześcijan. Pierwszym męczennikiem, który zginął za wiarę, był Święty Szczepan - jego historię znamy z kart Nowego Testamentu.

Wkrótce przyszły jeszcze trudniejsze czasy. Chrześcijaństwo jako nowa religia zostało zakazane w cesarstwie rzymskim. Wyznawców Chrystusa zaczęto prześladować.

Wiara w Jezusa była jednak tak fascynująca, że przyjmowało ją wielu ludzi. Robili to mimo grożących im niebezpieczeństw. Zginęło wtedy wiele osób - dziś nazywamy ich męczennikami. Byli wśród nich zarówno tacy, którzy znali Jezusa przed zmartwychwstaniem i wniebowstąpieniem - np. Święty Piotr i Święty Andrzej - jak również tacy, którzy poznali Go później - np. Święci Paweł, Agnieszka, Agata czy Wawrzyniec.

Prześladowania trwały niemal trzysta lat! Ustały dopiero za czasów cesarza Konstantyna Wielkiego, który w 313 roku wydał specjalny dokument pozwalający wyznawać chrześcijaństwo.

Polecenie Pana Jezusa, by iść i głosić Ewangelię, zostało skierowane także do nas. Dzisiaj, kiedy sieci komunikacyjne są tak rozwinięte, mamy inne możliwości niż apostołowie. Porozumiewanie się i przekazywanie wiadomości trwa bardzo szybko. Nie musimy też, przynajmniej w naszym kraju, ginąć za wiarę jako męczennicy. Tym bardziej powinniśmy głosić Dobrą Nowinę: słowem lub własną postawą.

ćwiczenie. Napisz list do wymyślonej koleżanki lub wymyślonego kolegi, którzy przestali chodzić na religię i niedzielną mszę. Spróbuj ich przekonać, że warto poznawać Jezusa. Zaadresuj poprawnie kopertę.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA (22-26 III 2021)

NR.kat.w.PODR-48i49

DATA.realizacji-23i25.03.2021

48. ROZWÓJ CHRZEŚCJAŃSTWA - DZIAŁALNOŚĆ ZAKONÓW

Dzięki Konstantynowi Wielkiemu prześladowania skończyły się na dobre. Kościół miał prawo istnieć na równi z innymi religiami. I wtedy okazało się coś niesamowitego: ten Kościół, który przetrwał i rozwijał się mimo prześladowań, zaczął rozwijać się jeszcze szybciej - wierzących w Jedyne Boga i w Jego Syna wciąż przybywało. Wkrótce cesarstwo rzymskie, które obejmowało wówczas prawie całą Europę i Bliski Wschód, stało się po prostu chrześcijańskie. Wiara chrześcijańska promieniowała stamtąd na inne kraje.

Święty Benedykt z Nursji był niezwykle mądrym człowiekiem. Był też bardzo rozsądny - to znaczy, że zanim coś zrobił, najpierw dobrze się zastanowił.

Dzięki temu jego decyzje były zazwyczaj trafne. Jedną z nich było założenie zakonu (dziś od imienia Świętego z Nursji członków i członkinie tego zgromadzenia nazywamy benedyktynami i benedyktynkami).

Benedykt dbał o to, by jego współbracia pogłębiali swoją wiarę, a także zachęcał ich, by troszczyli się o kulturę i inne aspekty życia. Benedyktyni stawiali piękne kościoły, rozwijali rolnictwo, udzielali podróżnym gościny, a chorym pomocy lekarskiej. Dzięki Benedyktowi oraz jego współbraciom i współsiostrom rozwijało się nie tylko życie religijne, ale także kultura i wiedza.

Chwalimy Boga nie tylko słowami, ale również wtedy, gdy czynimy dobro i dzielimy u się nim z innymi. Tak było od początku: wraz z religią chrześcijańską postępował rozwój nauki, kultury, a nawet rolnictwa.

Zakonniczy z klasztorów benedyktyńskich mówili ludziom o Bogu, a także zajmowali się rolnictwem i kulturą. To właśnie oni przepisywali starożytne księgi oraz tworzyli nowe. Dzięki nim zachowała się literatura starożytna.

Inni zakonnicy - **cystersi** - świetnie znali się na rolnictwie i budowaniu dróg.

W historii Kościoła zapisali się też Cyryl i Metody, rodzeni bracia. Byli mnichami, a jednocześnie wybitnymi kaznodziejami i językoznawcami. Nazywa się ich dzisiaj apostołami Słowian, bo wiele ludów słowiańskich zawdzięcza im wiarę chrześcijańską oraz kulturę. Cyryl i Metody wymyślili nowy alfabet, który miał odzwierciedlać wszystkie głoski - zrobili to, ponieważ chcieli przetłumaczyć Biblię. Wymyślony przez nich język nazywamy dziś starocerkiewno-słowiańskim, a alfabet (na cześć Świętego Cyryla) - cyrylicą.

Zakon braci **dominikanów** powstał z kolei po to, by „głosić [słowo Boże] wszystkim, zawsze, wszędzie i na wszystkie możliwe sposoby”. Działalność dominikanów była i jest bardzo bogata. Ich najważniejszym zadaniem jest oczywiście głoszenie kazań oraz zbliżanie ludzi do sakramentów, ale angażują się oni również w rozwój kultury i nauki. W szeregach zakonnych byli wielcy uczeni (np. Albert Wielki i Tomasz z Akwinu, najwybitniejszy teolog chrześcijański), mistycy (np. Mistrz Eckhart) oraz artyści (np. sławny Fra Angelico, którego fresk znajduje się na poprzedniej stronie w podręczniku). Gdy powstawały nowe uniwersytety, dominikanie często na nich wykładali.

Franciszkanie powstałi mniej więcej w tym samym czasie, co dominikanie, a więc w XI i XII wieku. Ich głównym zadaniem również jest głoszenie słowa Bożego. Założycielem tego zakonu - Świętemu Franciszkowi z Asyżu - zawdzięczamy m.in. szopki bożonarodzeniowe oraz jasełka.

Historia Kościoła w czasach średniowiecza dowodzi, że miał on ogromny wpływ na naszą cywilizację. Wiele zakonów przyczyniło się i wciąż przyczynia do rozwoju kultury i sztuki, dba o rozwój szkolnictwa, malarstwa, architektury, teatru czy muzyki. Zakony prowadzą dziś bardzo szeroką działalność w mediach społecznościowych.

W twoim najbliższym otoczeniu z pewnością możesz znaleźć ślady tej działalności.

zadanie. Czym zajmowali się zakonnicy? Podaj nazwy kilku zakonów i wymień przykładowe formy działalności.

49. SMUTNE KARTY HISTORII KOŚCIOŁA: PODZIAŁY I WOJNY KRZYŻOWE

08

Ludzie różnią się od siebie i jest w tym coś pięknego. Pamiętajmy, że trzeba szanować poglądy innych, nawet jeśli sami się z nimi nie zgadzamy. W razie sporów warto jak najszybciej przebaczać.

Każdego dnia starajmy się budować jedność w rodzinie, w szkole - jedność sprzyja naszemu rozwojowi i wzajemnej satysfakcji.

Wiele znanych osób podkreśla, jak istotne są jedność i zgoda. Jedną z nich była Chiara Lubich, która założyła wspólnotę Focolari. Chiara chciała, by ludzie starali się porozumieć w zwyczajnych sprawach każdego dnia.

Zapewniam Was, że od wielu lat ćwiczę się w tej sztuce miłości. Jeśli uda się Wam kochać innych, nawet nieprzyjaciół, wtedy przeżyjecie wielką radość. Wokół Was wybuchnie rewolucja miłości! Kiedy rozpocząłem tę przygodę, byłam sama. Teraz już miliony osób - wśród nich dzieci, młodzi, rodziny - chcą zanosić na cały świat ogień miłości przyniesiony przez Jezusa. Czy Wy też chcecie tak żyć?

Wśród ludzi zawsze łatwo o spory, więc pojawiały się one od samego początku istnienia chrześcijaństwa. Niektóre wcale nie wynikały ze złych intencji, np. trwały dyskusje o tym, jak rozumieć, że Jezus jest zarówno Bogiem, jak również człowiekiem.

Z czasem nieporozumienia były coraz większe - zwłaszcza gdy chrześcijańscy rycerze z Zachodu wyruszyli na wyprawę krzyżową i nie potrafili uszanować chrześcijan ze Wschodu (którzy wierzyli w tego samego Boga, ale zupełnie inaczej się modlili i w odmienny sposób rozumieci niektóre prawdy wiary), kiedy przejeżdżali przez ich ziemie. Wówczas powstał pierwszy podział: chrześcijanie ze Wschodu (prawosławni) oddzielili się od chrześcijan z Zachodu (katolików). To rozdzielenie się chrześcijaństwa na wschodnie i zachodnie nazywamy wielką schizmą wschodnią.

Symbol ekumenizmu przedstawia krzyż jako maszt na łodzi, która oznacza chrześcijaństwo.

Kilkaset lat później (w XVI wieku) w chrześcijaństwie zaczęły się jeszcze inne spory, w wyniku których wyodrębnił się protestantyzm. Obecnie istnieją więc trzy wielkie odłamy chrześcijaństwa: katolicyzm, prawosławie i protestantyzm. Inaczej się modlimy, mamy odmienną liturgię, inaczej wyglądają nasze kościoły, ale wszyscy wierzymy w tego samego Boga i w Jego Syna, Jezusa Chrystusa, który pragnął jedności oraz pokoju między ludźmi i często się o to modlił.

zadanie. Zaprojektuj plakat, który będzie wzywał do jedności i zgody między ludźmi.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(29-31 III 2021)

NR.kat.w.PODR-55

DATA.realizacji-30.03.2021

09

55. TRIDUUM PASCHALNE

Najważniejsze jest to, by przygotować się duchowo na radość zmartwychwstania. Pomaga nam w tym liturgia Triduum Paschalnego.

Święty Jan Apostoł uczestniczył we wszystkich wydarzeniach paschalnych - był obecny w Wieczerniku i Ogrójcu, poszedł za pojmanym Jezusem, był świadkiem Jego procesu. Miał odwagę stanąć pod krzyżem i był przy Jezusie w chwili Jego śmierci. W dniu zmartwychwstania, gdy tylko usłyszał dobrą nowinę, pobiegł do pustego grobu.

Nazwą Triduum Paschalne określamy trzy dni, podczas których chcemy towarzyszyć Jezusowi jak Jan, by tak jak on najwcześniej doświadczyć radości zmartwychwstania.

Triduum Paschalne rozpoczyna się w Wielki Czwartek.

Tego dnia wspominamy ostatnią wieczerzę, czyli ostatnie spotkanie Jezusa z apostołami. Jest to święto Eucharystii i kapłaństwa. Msza Święta odprawiana w Wielki Czwartek jest szczególnie uroczysta, a przy ołtarzu gromadzą się wszyscy kapłani. Po zakończeniu Eucharystii kapłan znosi Najświętszy Sakrament do ciemnicy. To miejsce ma przypominać, że w nocy, podczas modlitwy w ogrodzie Oliwnym, Jezus został aresztowany.

Kolejny dzień Triduum Paschalnego to **Wielki Piątek**. Tego dnia wspominamy mękę i śmierć Jezusa na krzyżu. W Wielki Piątek nie odprawia się Mszy Świętej - chrześcijanie spotykają się w kościele na liturgii Męki Pańskiej. Słuchają ewangelijnej opowieści o Męce oraz adorują krzyż (tego dnia jest on równy Najświętszemu Sakramentowi - to znaczy, że jest w nim obecny Jezus Chrystus).

Na koniec przy dźwięku kołatek kapłan przenosi Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego. Można pozostać przy nim na modlitwie do późnych godzin, a także przyjść pomodlić się w Wielką Sobotę.

W Sobotę najpierw przychodzimy do kościoła poświęcić pokarmy na stół wielkanocny. Po zmroku gromadzimy się natomiast na Wigilii Paschalnej. Składa się ona z kilku części. Pierwsza jest liturgia światła, która odbywa się przed kościołem, przy ognisku. Od poświęconego ognia kapłan zapala paschał i wnosi go do kościoła. Wszyscy zgromadzeni zapalają od paschału swoje świece i w ich blasku zostaje odśpiewany starożytny hymn o zmartwychwstaniu - radosny Exultet. W Wielką Sobotę odczytuje się więcej czytań niż zwykle (liturgia słowa Bożego). Można w nich usłyszeć całą historię zbawienia.

Kolejna część nabożeństwa to liturgia chrzcielna. Przypomina ona, że chrzest jest początkiem naszego życia w wierze. Po liturgii eucharystycznej odbywa się procesja rezurekcyjna - wierni wychodzą wówczas z kościoła, śpiewając radosne Alleluja. W ten sposób głoszą wszystkim, że Chrystus zmartwychwstał. W niektórych parafiach procesja rezurekcyjna odbywa się rano w Niedzielę Zmartwychwstania. Triduum Paschalne kończy się nieszporem.

ZADANIE. UCZESTNICZENIE W LITURGII TRIDUUM PASCHALNEGO!

Śniadanie wielkanocne - modlitwa
Głowa rodziny rozpoczyna modlitwę:
W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
Wszyscy odpowiadają: Amen
Matka zapala świecę wielkanocną.
Matka: Światło Chrystusa!
Ojciec: Chrystus zmartwychwstał, Alleluja!
Wszyscy: Prawdziwie zmartwychwstał, Alleluja!
Matka: Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego zagości w naszych sercach.
Wszyscy: Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja, alleluja!
Ojciec: Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha.
Wszyscy: Odprawiamy nasze święto w Panu. Alleluja, alleluja, alleluja!
Ojciec:

Z radością gromadzimy się w naszej wspólnocie rodzinnej i w gronie przyjaciół, aby uroczystie świętować pamiątkę Zmartwychwstania Pana Jezusa. Życzę nam wszystkim tu obecnym, aby pokój i radość zagościły w naszych sercach. Życzę, abyśmy wszyscy byli świadkami Zmartwychwstałego Chrystusa w dzisiejszym świecie; i gdziekolwiek będziemy oznajmiamy, że "Pan rzeczywiście zmartwychwstał".

Boże, w dniu dzisiejszym pokonana została śmierć i otworzone zostały bramy wieczności przez Twojego Jednorodzonego Syna. Spraw, abyśmy wraz z Nim szczęśliwi zasiedli kiedyś do uczty niebieskiej w Twoim Królestwie. Prosimy Cię, Zmartwychwstały Panie, daj nam tu zebranym razem przy stole - w naszej rodzinie i w gronie przyjaciół - z wiarą przeżywać Twoją obecność podczas naszego świątecznego posiłku w dzień Twego zwycięstwa. Prosimy Cię, abyśmy mogli radować się z udziału w Twoim życiu i zmartwychwstaniu teraz i w wieczności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Następuje odczytanie jednego z trzech fragmentów Pisma Świętego:

1. Ewangelia wg św. Łukasza (24, 13-35)
2. Ewangelia wg św. Łukasza (24, 36-43)
3. Ewangelia wg św. Mateusza (28, 1-10)

Następnie mówi:

Do Chrystusa, który pokonał śmierć i zmartwychwstając otworzył nam bramy wieczności zanieśmy nasze modlitwy:

1. Panie Jezu Zmartwychwstały, udziel naszej rodzinie daru miłości zgody i pokoju. Ciebie prosimy. Wysłuchaj nas Panie.
2. Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz szczęściem przyjaciół naszej rodziny i wszystkich, którzy nam pomagają. Ciebie prosimy.
3. Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz dobrym zdrowiem wszystkich chorych i cierpiących w naszej rodzinie. Ciebie prosimy
4. Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz radością wszystkich samotnych i smutnych tego poranka a zwłaszcza żołnierzy pełniących służby i warty, przebywających poza granicami naszej Ojczyzny. Ciebie prosimy....
5. Panie Jezu Zmartwychwstały, oddal od naszej rodziny wszystkich naszych wrogów i nieprzyjaciół aby nie wyrządzili nam żadnej krzywdy i szkody. Ciebie prosimy.
6. Panie Jezu Zmartwychwstały, uchron naszą rodzinę od kłótni, sporów i nienawiści, i daj abyśmy zawsze umieli sobie przebaczyć. Ciebie prosimy
7. Panie Jezu Zmartwychwstały, błogosław naszej rodzinie i opiekuj się nami podczas wykonywania naszych codziennych obowiązków. Ciebie prosimy
8. Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz chwałą zmartwychwstania, wszystkich naszych zmarłych krewnych, bliskich i znajomych Ciebie prosimy.....

Wszyscy: Ojcie nasz....

Senior rodu wierzbową gałązką kropi święconą wodą cały świąteczny stół, wygłaszając modlitwę:

Panie Jezu Chryste, pobłogosław nas i te dary, zasiądź między nami przy wielkanocnym stole, daj nam z wiarą przeżywać Twoją obecność podczas świątecznego posiłku, w dzień Twego zwycięstwa, abyśmy mogli się radować z udziału w Twoim życiu i zmartwychwstaniu. Niech nasz stół będzie znakiem pojednania i wzajemnej życzliwości. Amen.

Wszyscy: Chryste, bądź naszym gościem! Amen!

Z koszyka ze święconką matka bierze jajko, obiera je, dzieli na tyle części ilu jest domowników przy stole. Przekazuje talerzyk z kawałkami jajka ojcu.

Ojciec rozpoczyna składanie życzeń dzieląc się jajkiem.

Pozostali składają sobie życzenia.

Do śniadania zaprasza ojciec.

Modlitwa na zakończenie śniadania:

Dziękujemy Ci Boże za radość wielkanocną, za miłość, która nas zespala oraz za wszelkie dary, które spożyliśmy dzięki Twojej dobroci. Niech będzie błogosławione Imię Twoje przez zmartwychwstałego Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Wszyscy: Amen.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(07-09 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-50

DATA.realizacji-08.04.2021

50. POLSKA PRZYJMUJE CHRZEŚCI- JAŃSTWO

Czy pamiętasz swój chrzest? A może znasz kogoś, kto przyjął chrzest jako osoba dorosła i pamięta tamtą chwilę? Zastanawiasz się czasem, co daje chrzest święty, jakie są jego owoce? Być ochrzczonym to być złączonym z Jezusem Chrystusem - tak jak złączone są ciało i głowa. Chrystus jest głową Kościoła, zaś wierni tworzą Chrystusowe ciało. Można powiedzieć, że chrzest jest drogą do zbawienia. W momencie chrztu rodzice dziecka deklarują, że zawsze będzie ono żywą częścią wspólnoty wierzących. Do chrztu mogą też przystępować osoby dorosłe - przyjęcie tego sakramentu symbolizuje ich spotkanie z Chrystusem i nawrócenie.

Pierwszy polski władca Mieszko przyjął chrzest jako człowiek dorosły. Najprawdopodobniej miało to miejsce 14 kwietnia 966 roku w Wielką Sobotę. Historycy podejrzewają, że miejscem chrztu był Ostrów Tumski (w Poznaniu). Do podjęcia takiej decyzji Mieszka nakłoniła jego żona Dobrawa. Była chrześcijanką i chciała, aby jej mąż tak jak ona oddawał cześć jednemu Bogu, a nie pogańskim bóstwom.

Mieszko I przyjął więc wiarę chrześcijańską: chciał też, aby przyjęli ją wszyscy jego poddani. Decyzja Mieszka I miała jednak znaczenie nie tylko religijne. Za sprawą chrztu ziemie polskie nabrały znaczenia w chrześcijańskiej Europie. Książę wprowadził w swoim młodym państwie europejskie struktury administracyjne i zaczęło w nim obowiązywać nowoczesne prawo. Mieszko stał się ważnym partnerem dla innych władców. Od momentu chrztu do Polski zaczęli też przybywać misjonarze - a wraz z nimi szerzyła się wiedza, umiejętność pisania, nowe obyczaje.

Weź pod uwagę, że chrzest Mieszka I był jednorazowym wydarzeniem, natomiast zaznajomienie ludzi z wiarą chrześcijańską wymagało dużo więcej czasu. Wielu mieszkańców naszego kraju jeszcze długo nie знаło Chrystusa. W tej sytuacji potrzebni byli misjonarze, którzy mogli dotrzeć do wszystkich ludzi i opowiedzieć im o Jezusie.

Jednym z misjonarzy mówiących innym o Chrystusie był Święty Wojciech. Urodził się i został ochrzczony w Libicach w Czechach. Jako młody chłopiec uczył się w szkole przy katedrze w Magdeburgu. Został księdzem, potem biskupem Pragi, a jeszcze później - misjonarzem. W 997 roku wyruszył z misją chrystianizacyjną do kraju Prusów. Opowiadał mieszkańcom tamtych ziem o Bogu, chrzczył tych, którzy się nawrócili. Nie wszyscy jednak chcieli go słuchać niektórzy bali się głoszonej przez niego wiary. W wyniku niechęci do nowej religii i z obaw przed jej przyjęciem Prusowie zabili Wojciecha, kiedy odprawiał Mszę Świętą.

Książę Bolesław Chrobry wykupił ciało Wojciecha, by sprawić mu godny pogrzeb. Podobno musiał dać Prusom tyle złota, ile ważył misjonarz. Ciało przewieziono do Gniezna i złożono w miejscowej archikatedrze. Wiadomości o męczeńskiej śmierci Wojciecha szybko rozeszły się po całej Europie. Kult Świętego miał olbrzymi wpływ na rozprzestrzenianie się i umacnianie chrześcijaństwa.

zadanie. Co objękuje Bóg tym co przyjmą chrzest - ZIEWBINEA?

W OBLICZU FAKTÓW

Cześć, mam na imię Tomasz. Byłem jednym z dwunastu uczniów Jezusa, a jestem tutaj dzisiaj, bo wierzę, że fakty są bardzo ważne. Patrząc na was, od razu mogę powiedzieć, że jesteście całkiem dostrzegalną gromadką - głowy na swoim miejscu, stopy mocno na ziemi. To mi się podoba. Ja sam zawsze starałem się stać mocno na ziemi, to znaczy kiedy jeszcze tu byłem... Pamiętam, jak kiedyś Jezus opowiadał nam, uczniom, o niebie. „Wy znacie drogę do miejsca, do którego zmierzam” - mówił. Cóż, reszta uczniów siedziała dookoła, po prostu potakując. Byłem jedynym, który zabrał głos.

„Panie” - powiedziałem - „ale my nie wiemy, dokąd Ty zmierzasz, więc jak możemy znać drogę?”.

„Ja jestem drogą” - odparł Jezus. Ale dalej nie powiedział nam, dokąd się wybiera. Ciągłe się jeszcze zastanawiałem, dokąd On się wybiera, kiedy po prostu tam poszedł i już! Poszedł tam na oczach tłumu ludzi, z gwoździami w dłoniach i wielką ziejącą raną po włóczni w boku. Krótko mówiąc, został ukrzyżowany. Jeśli o mnie chodzi, to starałem się podchodzić do tego wszystkiego praktycznie. To mógł być koniec wszelkich moich nadziei. Mogłem być właśnie świadkiem kresu życia najcudowniejszej osoby, jaka kiedykolwiek znałem. Mogłem wewnątrz czuć się tak, jakbym to ja był ukrzyżowany, ale zrobiłem, co w mojej mocy, żeby stawić czoło faktom. A to znaczyło, że kiedy Maria Magdalena przyszła w pierwszą niedzielę po tym, co się stało, promieniejąc jak latarnia i wołając: „On żyje!”, ja byłem zupełnie niewzruszony. „Ma halucynacje” - powiedziałem, nie owijając w bawełnę. „Skoro ciało Jezusa zniknęło, to dlatego, że ktoś je ukradł”. Potem wyruszyłem w drogę. Powiem wam, że cały ten entuzjazm Marii był mi potrzebny jak dziura w moście. Jezus umarł. Tak właśnie się stało. I koniec.

Na przekór mnie - pozostali uczniowie byli innego zdania. Dogonili mnie następnego dnia, wszyscy tak samo radośni jak Maria. „Rozminąłeś się z Nim, Tomku. Jezus pojawił się wśród nas wczoraj wieczorem” - wołali. Myślę, że jakoś bym sobie z tym poradził. Mogłem się przecież odwrócić, uściskać ich i ... [dokończenie - przez kod QR]

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

IMIĘ I NAZWISKO KLASA V

KARTA – 01

01. Paschą Jezusa są Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie.

- A) [Prawda/Fałsz] Ofiarował się za ludzi, by uwolnić ich z niewoli grzechu i śmierci.
- B) [P/F] Dzięki Niemu możemy żyć w wolności dzieci Bożych.
- C) [P/F] W Kościele celebруем Paschę nie tylko raz w roku
- D) [P/F] przy okazji świąt Wielkanocy -
- E) [P/F] czynimy to podczas każdej Eucharystii.

KARTA - 02

02. Wymień co najmniej trzy obietnice, o których Jezus mówił w świątyni nazaretańskiej - podpowiedź w kodzie QR.

- A)
- B)
- C)

KARTA - 03

03. Uczynki miłosierdzia względem ciała:

- Głodnych nakarmić [P/F]
- Spragnionych napoić [P/F]
- Nagich przyodziać [P/F]
- Grzeszących upominać [P/F]
- Nieumiejętnych pouczać [P/F]
- Wątpiącym dobrze radzić [P/F]
- Strapionych pocieszać [P/F]

KARTA - 04

04. Kościół to wspólnota ludzi, którzy są blisko Jezusa - wyznają tę samą wiarę, przyjmują sakramenty i mają wspólny cel, którym jest zbawienie.

- A) [P/F] Kościół jest JEDEN. ponieważ jest jeden Bóg. Jezus Chrystus założył jeden Kościół, jedną wspólnotę.
- B) [P/F] Kościół jest ŚWIĘTY choć ludzie wierzący są grzeszni.
- C) [P/F] Kościół jest POWSZECHNY, czyli katolicki, ponieważ są do niego powołani wszyscy ludzie na całym świecie.

D) [P/F] Kościół jest APOSTOLSKI, ponieważ został „zbudowany” na apostołach.

F) Kościół jest święty, mimo że są w nim grzeszni ludzie. Wymień trzy argumenty, które to potwierdzają. DLA CHĘTNYCH.

KARTA - 05

05. Uzupełnij tekst - w razie potrzeby skorzystaj z wiadomości w internecie.

- A) Obecnie papieżem jest
- B) Moja parafia jest pod wezwaniem
- C) Proboszczem mojej parafii jest
- D) Należy ona do dekanatu i leży na terenie diecezji ...
- E) Biskupem mojej diecezji jest

KARTA - 06

06. Prawda czy fałsz:

- A) Każdy człowiek jest częścią Kościoła. [P/F]
- B) Kościół wiarygodny, ponieważ opiera się na Osobie i nauczaniu Jezusa Chrystusa. [P/F]
- C) Każdy z nas przez chrzest święty został włączony do wspólnoty wierzących, w której dążymy do zbawienia, czyli życia wiecznego. [P/F]

KARTA - 07

07. Wspólnota, do której należymy, to Kościół rzymsko

KARTA - 08

08. Zaprojektuj plakat, który będzie wzywał do jedności i zgody między ludźmi.

KARTA - 09

09. Wymień trzy dni Triduum Paschalnego.

1. Pomocne materiały są na stronie:

<http://retsat1.com.pl/wzoremJezus/religia---online.html>

2. Po wykonaniu poleceń odsyłasz prace przez Messenger'a lub e-mailem mirekc-wirus@o2.pl

3. Ostateczny termin oddania prac upływa we wtorek o godz. 11:30.

4. Brak prac będzie skutkował jedną oceną ndst - za każdy miesiąc - oczywiście będzie można poprawić w późniejszym terminie

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA (12-16 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-50

DATA.realizacji-13i15.04.2021

51. ODPOWIEDZIALNOŚĆ WŁADZY I WIERNOŚĆ EWANGELII - ŚWIĘTY STANISŁAW

Gdy ktoś kieruje jakąś wspólnotą - państwem, miastem, szkołą, stowarzyszeniem - ma władzę. Podejmując decyzje, powinien dbać o dobro wspólne grupy, a nie o własne interesy. Taki przywódca musi być człowiekiem odpowiedzialnym. Z kolei członko-

wie danej wspólnoty są zobowiązani do posłuszeństwa, przestrzegania ustanawianych praw i wydawanych poleceń, jeśli nie są one niesprawiedliwe i sprzeczne z dobrem człowieka.

Święty Stanisław urodził się ok. 1030 roku w Szczepanowie. Pierwsze nauki pobierał w domu, a kształcenie zakończył za granicą. Po ukończeniu szkół przyjął święcenia kapłańskie. Po śmierci ówczesnego biskupa krakowskiego Lamberta został jego następcą. Ze starych kronik dowiadujemy się, że był bardzo gorliwym pasterzem, który słynął z miłosierdzia i sprawiedliwości. Bardzo zależało mu na szerzeniu i umacnianiu wiary chrześcijańskiej w narodzie polskim.

W tym czasie królem Polski był Bolesław Śmiały, który bardzo często przebywał poza granicami kraju, uczestnicząc w licznych wojnach. Rycerze towarzyszący królowi dowiadawali się o wielu rozbojach i grabieżach ich majątków. Prosilili więc władcę, by pozwolił im wrócić do kraju, aby mogli bronić swoich rodzin i gospodarstw. Król jednak nie wyrażał na to zgody, więc rycerze potajemnie go opuszczali. Po powrocie do kraju Bolesław Śmiały okrutnie mścił się na nich i ich rodzinach. W tej sytuacji biskup Stanisław upomniął króla za sposób obchodzenia się z poddanymi, a gdy to nie pomogło, nałożył na Bolesława karę - wykluczył go ze wspólnoty Kościoła. Zapłacił za to najwyższą cenę: rozgniewany król kazał zabić biskupa Stanisława. Poniósł on śmierć męczeńską w 1079 roku podczas odprawiania Mszy Świętej w kościele Świętego Michała Archaniola na Skalce w Krakowie.

Odważna postawa Świętego Stanisława przypomina nam, że każdy uczeń Chrystusa został powołany do dawania świadectwa wierności Ewangelii: w domu, w szkole, na podwórku, podczas zabawy, wypełniania obowiązków czy spotkań z przyjaciółmi. Nie zawsze jest to łatwe, a czasem wiąże się z jakimiś wyrzeczeniami. Jeśli kiedykolwiek będziesz potrzebował wsparcia w trudnych chwilach, możesz poprosić o wstawiennictwo Świętego Stanisława.

ZADANIE. Spośród podanych określeń wybierz i podkreśl te, które twoim zdaniem powinny charakteryzować dobrego władcę.

SPRAWIEDLIWOŚĆ; MŚCIWOŚĆ; DOBROĆ; ZROZUMIENIE;
GNIEW; NIESPRAWIEDLIWOŚĆ; ZAUFANIE; TROSKA;
ODPOWIEDZIALNOŚĆ; CHCİWOŚĆ; PYCHA; WRAŻLIWOŚĆ

52. ŚWIĘTA WŁADCZYNI W SŁUŻBIE LUDZIOM - ŚWIĘTA JADWIGA KRÓLOWA

W Słowniku języka polskiego możemy przeczytać, że król to osoba sprawująca najwyższą władzę, ktoś najlepszy, najbardziej imponujący i wpływowy, „pozytywnie wyróżniający się spośród otoczenia”.

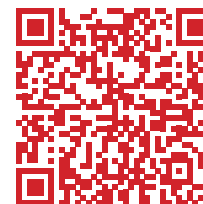

11

A ty jak myślisz? Co to znaczy: być władcą? To przywilej czy przede wszystkim obowiązek?

Każdy król musi charakteryzować się pewnymi określonymi cechami, aby mógł rządzić roztropnie, mądrze i sprawiedliwie. Powinien wyróżniać się odwagą i męstwem, a w podejmowaniu decyzji kierować się empatią oraz wyrozumiałością. Aby podejmować trafne decyzje, winien otaczać się rozsądnymi doradcami. Jest jeszcze jedna ważna rzecz: każdy mądry władca powinien zawierać swoje rządy Panu Bogu. Tak też czyniła Święta Jadwiga.

Jezus wiele razy przypominał, że władza polega na służbie, a nie na wynoszeniu się nad innych. Sam swoją ziemską posługą udowodnił, że pragnie służyć potrzebującym, być dla nich i z nimi. Z tego przykładu czerpała także Święta Jadwiga, która starała się zauważać potrzeby innych ludzi, szczególnie biednych i cierpiących.

Nie poprzestawała ona na modlitwie, ale wcielała w życie przykazanie miłości. Jako królowa nigdy nie zaniedbywała zwykłych poddanych. Troszczyła się o rozwój wiary oraz nauki, fundowała klasztory, kościoły i szpitale (m.in. w Sączu czy Krakowie). Często odwiedzała chorych i wspierała ich. Swoje kosztowności oddała Akademii Krakowskiej. Dzięki jej podarunkowi późniejszy Uniwersytet Jagielloński stał się bardzo ważną uczelnią, równą innym europejskim uniwersytetom. Jadwiga umacniała także więzi między Polską i Litwą, troszcząc się o owocną współpracę zarówno na tle religijnym, jak również kulturalnym.

ZADANIE. Święta Jadwiga przyczyniła się do rozwoju państwa polskiego. Dbła o każdego poddanego i obecnie może być wzorem zaangażowania w życie społeczne. Podejmowała rozsądne decyzje, a siłę czerpała z codziennej modlitwy. Zastanów się, jak pomagasz innym. Czy dbasz o rozwój wiary - swojej i innych? Czasami jest to bardzo trudne. W takich chwilach warto pomyśleć o Świętej Jadwidze i prosić ją o pomoc.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VIII RELIGIA
(19-23 IV 2021) PT
kat.DODATKOWE.
DATA.realizacji-23.04.2021

55. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życie zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą klosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)
(Księga Rodzaju 1,26-28.31)
(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

56. INSPIRACJE BIBLIJNE W LITERATURZE

12

Człowiek tworząc wyraża siebie, w twórczości potwierdza własną tożsamość. Jedną z form twórczych jest twórczość literacka, na którą od wieków duży wpływ wywierało Pismo święte.

W średniowieczu istniał ścisły związek Biblii z literaturą (kazania, misteria religijne, pieśni, wątki o męce Pańskiej). Tematyka wiązała się głównie z życiem Chrystusa i Jego Matki (pieśni maryjne, wielkopostne, „Bogurodzica” i „Kazania świętokrzyskie” - to najstarsze zachowane zabytki języka polskiego z tego okresu).

W okresie odrodzenia reformacja wpłynęła na większe zainteresowanie psalmami, choć od średniowiecza są już one pieśniami liturgicznymi.

Ze wszystkich tłumaczeń psalmów najślawniejszy jest „Psalterz Dawidów” Jana Kochanowskiego, nad którym poeta pracował blisko dziesięć lat. Udało się Kochanowskiemu osiągnąć w „Psalterzu” mistrzostwo, polegające na wyrażeniu ogromnego bogactwa treści religijnej w wierszach i zwrotkach niezwykle urozmaiconych, i dać dzieło o wybitnej wartości poetyckiej, które - z tekstem muzycznym wybitnego kompozytora Mikołaja Gomółki - dla całych pokoleń następnych stać się miało praktycznym podręcznikiem poetyki, zbiorem wspaniałych obrazów i gotowych formuł językowo-stylowych.

W literaturze barokowej ożywienie motywów Nowego Testamentu było uwarunkowane potrydencką reformą katolicką, która w zainteresowaniu się Starym Testamentem widziała wpływ protestantyzmu; drugą przyczyną był zanik humanistycznego traktowania Starego Testamentu jako równorzędnego z antykiem skarbcą piękna. Biblia jest w tym okresie nade wszystko Księgą świętą. Ewangelie łatwo wiąże się z modlitwą, przeżyciem, adoracją. Podobnie rzecz ma się z psalmami.

W okresie oświecenia racjonalizm XVII wieku patrzy na Biblię jednostronnie, w duchu deizmu: Bóg wprawdzie stworzył świat, ale się nim mało lub w ogóle nie zajmuje. Pismo św. jest traktowane na równi z antyczną mitologią, literatura czerpie z niego bohaterów przeżywających tragedie i przygody.

W okresie romantyzmu, zwłaszcza po upadku powstania listopadowego, Biblia nabiera szczególne-go znaczenia. W najobszerniejszym nurcie literatury patriotycznej widoczny jest wpływ mesjanizmu. Upadek powstania uaktywnił podobieństwo Izraela i Polski jako narodu wybranego, oczekującego od Boga wybawienia z niewoli.

Pozytywizm oddala się od Biblii. Ale nie można mówić o całkowitym z nią zerwaniu. W modernizmie czy Młodej Polsce sięganie do Biblii staje się bądź przejawem religijności twórcy, bądź poszukiwaniem znaków o doniosłym znaczeniu u innych, bądź też zwykłą artystyczną modą, pozbawioną głębszego sensu. Stąd motyw biblijny może spełniać tu funkcję religijną, areligijną lub nawet antyreligijną.

W literaturze współczesnej istnieją dwa nurty.

Nurt pierwszy to nawiązanie do poezji prorockiej przez głoszenie wezwania do heroicznego życia opartego na wierze. Nurt drugi stanowi biblijna proza o tematyce starotestamentowej. Przede wszystkim jednak nawiązuje się do Nowego Testamentu, jak w opowiadaniach czy powieści o Chrystusie.

ZADANIE. Wypisz tytuły utworów o tematyce biblijnej i nazwiska ich twórców znana ci z języka polskiego.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(26-30 IV 2021) WT, CZW
NR.kat.w.PODR-53i54
DATA.realizacji-27i29.04.2021

57. BOŻE CIAŁO - DOŚWIADCZENIE BOGA WŚRÓD NAS

Czasami trudno nam przyjąć do wiadomości, że w Hostii obecny jest Bóg. To wielka tajemnica wiary, przed którą zatrzymuje się rozum - podobnie jak przed tajemnicą Trójcy Świętej.

Święty Tomasz z Akwinu, jeden z najwybitniejszych teologów wszech czasów, jest autorem wielu pieśni i hymnów eucharystycznych. W jednym z nich (Zbliżam się w pokorze) napisał, że ludzie współcze-

śni Jezusowi nie potrafi li dostrzec w Nim bóstwa, zaś my - patrząc na Hostię - nie widzimy Jego człowieczeństwa. Mimo to wierzymy, że Chrystus jest obecny w Najświętszym Sakramencie, tak jak wierzymy, że jest Synem Bożym.

Julianna miała pięć lat, gdy straciła rodziców.

Wraz z siostrą Agnieszką nie miały krewnych, którzy mogliby zapewnić im wychowanie, dlatego trafiły pod opiekę siostrz augustianek i zamieszkały w klasztorze w Mont Cornillon (czytaj: ma korniję). Opiekowała się nimi mądra i pobożna siostra Sapientia (czytaj: sapiencja). Po dziesięciu latach Julianna zdecydowała, że też chce zostać augustianką - przyjęła habit zakonny i zaczęła studiować. Była bardzo inteligentna, dzięki czemu szybko zdobyła znaczne wykształcenie. Dużo czasu spędzała na modlitwie - zwłaszcza przed Najświętszym Sakramentem. Wciąż wracała do słów Jezusa: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,20).

Kiedy miała szesnaście lat, podczas adoracji zobaczyła coś niezwykłego (była to wizja). Ujrzała księżyc w pełni - błyszczący jasno, ale przecięty ciemną smugą. Ten obraz powracał do niej podczas kolejnych modlitw, ale Julianna nie wiedziała, co on znaczy. Prosiła więc Jezusa o wyjaśnienie. Podczas modlitwy usłyszała w końcu odpowiedź: białe, świetliste koło, które wygląda jak księżyc w pełni, to Kościół; ciemna kreska oznacza, że czegoś w nim brak.

Chodziło o to, że Adorowało brakowało wówczas ważnego święta, podczas którego wierzący mogliby adorować Eucharystię. Wizja powracała do Julianny przez wiele lat, aż w końcu Julianna zaczęła zabiegać o ustanowienie takiego święta. Dziś znamy je pod nazwą „uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa” (lub prościej: „święto Bożego Ciała”).

Podczas ostatniej wieczerzy Chrystus ustanowił Eucharystię. Aby upamiętnić to wydarzenie, w czwartek po uroczystości Najświętszej Trójcy Kościół obchodzi uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. To święto często jest nazywane Bożym Ciałem. Tego dnia ksiądz (który niesie Najświętszy Sakrament w monstrancji) oraz wszyscy wierni wychodzą z kościoła i idą w procesji do czterech ołtarzy, przy których czytane są fragmenty Ewangelii związane z Eucharystią.

Procesja w święto Bożego Ciała jest znakiem wiary w obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie. W ten sposób pokazujemy całemu światu, w Kogo wierzymy. Cztery ołtarze symbolizują cztery strony świata, a także czterech ewangelistów. Procesja Bożego Ciała to okazja do tego,

by zaprosić Pana Boga do miejsc, w których mieszkamy, uczymy się i odpoczywamy, a także poprosić, by je pobłogosławił.

ZADANIE.

1. Napisz wiadomość do przyjaciela lub przyjaciółki, w której zaprosisz jego lub ją na procesję w święto Bożego Ciała.

58. OBIETNICE Najświętszego SERCA PANA JEZUSA

Narysowane serce wyraża miłość do drugiego człowieka. Obecnie motyw ten pojawia się bardzo często. Pewnie wiesz, że tak naprawdę kształt serca ludzkiego jest nieco inny od charakterystycznych konturów, które tak chętnie szkicujemy przy różnych okazjach. Warto podkreślić, że motyw serca funkcjonuje również w kontekście religijnym - mamy na przykład wizerunki Jezusa i Maryi z sercem. Wiara, nadzieja i miłość wyobrażane są jako kotwica, serce i krzyż.

Serce Jezusa na obrazach często ukazywane jest z płomieniem i w koronie cierniowej. Kolce, które je ranią, symbolizują nasze grzechy. Płomień, który wychodzi z Serca Jezusowego, jest symbolem Jego miłości do ludzi.

Jezus umierając na krzyżu, ukazał ludzkości swoje otwarte Serce. Przypomina ono o Bożej miłości do każdego człowieka. W drugiej połowie XVI I wieku we Francji Pan Jezus ukazywał się siostrze Małgorzacie Marii Alacoque, pokazując jej swoje Najświętsze Serce. Płonęło ono miłością do ludzi, a jednocześnie było ranione ich grzechami. Pan Jezus prosił siostrę Małgorzatę, by ludzie pamiętali o Jego miłującym sercu i je czcili. Poprosił ją także, by pierwszy piątek po oktawie święta Bożego Ciała był szczególnym świętem ku czci Jego Serca, aby w tym dniu przyjmowano Komunię Świętą i aby czyniono Jego Sercu odpowiednie zadośćuczynienie za wzgardę, jakiej doznało. W zamian Pan Jezus obiecał otoczyć łaską obfitości tych, którzy będą Mu oddawać boską cześć.

Jezus zapewnił Świętą Małgorzatę Marię Alacoque, że nikt, kto odprawi nabożeństwo pierwszych piątków miesiąca, nie umrze niepojednany z Bogiem. Jest to dla nas obietnica zbawienia. Chrystus także dziś zachęca każdego człowieka, aby wynagradzał Sercu Bożemu za grzechy swoje i innych. To wynagrodzenie możemy podjąć, uczestnicząc w nabożeństwie pierwszych piątków miesiąca.

ZADANIE.

1. Zaprojektuj bilet do nieba, który zachęci wszystkie dzieci Boże do udziału w nabożeństwach pierwszych piątków miesiąca.

2. Napisz, co symbolizują kolce i płomień na obrazach przedstawiających Serce Jezusowe.

OCENY:

- z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
- gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(04-07 V 2021) WT, CZW

kat.dodat.

DATA.realizacji-04i06.05.2021

60. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ OBJAWIENIA

Biblia, Pismo św., Stary i Nowy Testament, Stare i Nowe Przymierze to nazwy tej samej, jedynej, wyjątkowej, świętej Księgi, której autorami są Bóg i człowiek. Jeżeli chcesz usłyszeć, jak Bóg przemawia do człowieka, to otwórz tę Księgę i czytaj. On chce być przez ciebie poznawany. Pragnie, byś wiedział, że JEST oraz jaki JEST. Dlatego wybrał pewnych ludzi, aby spisali dla innych to, co uczynił z miłości do człowieka. W ten sposób przemawiał do nich przez tysiące lat. Dziś chce mówić również do ciebie. Czytaj więc Biblię, a odnajdziesz w niej własną twarz, własne życie, i dostrzeżesz, jak Bóg w nim działa.

„Lata i wieki przychodzą i mijają, a z nimi nadchodzą i odchodzą ludzie, lecz Pismo święte pozostaje; jest ono niejako drogowskazem Bożym, manuskrytem Boskim, który wszyscy w pielgrzymce życia swego doczesnego czytać powinni, by z drogi objawienia nie zboczyć”. (św. Augustyn)

Mówiąc o kanonie ksiąg Pisma św. i o ich kanoniczności, mamy na myśli fakt, że właśnie te, a nie inne księgi zostały uznane za natchnione przez Boga i weszły do Biblii. Stanowią one tym samym regułę wiary i moralności (słowo „kanon” znaczy tyle co „reguła” lub „norma”).

Trzeba bowiem wiedzieć, że zarówno w dziejach narodu izraelskiego, jak i w początkach chrześcijaństwa pojawiło się wiele pism religijnych, które powoływały się na rzekome autorstwo uznanych religijnych autorów: proroków czy apostołów, chociaż nie były ich dziełem. Np. poza czterema znanymi EWANGELIAMI istnieją jeszcze pseudo-Ewangelie, noszące w swych tytułach imiona różnych apostołów, ale nie ma podstaw, aby je uznać za natchnione. Są to tzw. apokryfy.

Decydującą rzeczą w uznaniu jakichś pism za natchnione przez Boga była ich autentyczność. Księgi Nowego Testamentu są dziełami apostołów lub ich uczniów, których imiona noszą, przynajmniej w tym znaczeniu, że ich treść pochodzi od wymienionych autorów, chociaż jakby z „drugiej ręki”. W ten sposób sekretarzem i „piórem” św. Piotra był Marek, a św. Pawła - Łukasz.

Kto uznawał księgi biblijne za kanoniczne? Kto je „zaliczał” do Pisma św.? Dla Starego Testamentu hyla to tradycja żydowska, dla Nowego - tradycja chrześcijańska, tzn. przekonanie o ich autentyczności. Jakże istniało wśród pierwszych chrześcijan, a sięga to jeszcze czasów apostoelskich.

Kościół dokładnie bada i podaje do wierzenia tylko to, co jest zgodne z całą Biblią i Tradycją Kościoła. Pismo święte zawiera słowo Boże, a ponieważ jest natchnione, jest prawdziwie słowem Bożym”. (Konstytucja „Dei verbum”, 24)

ZADANIE. Wypisz skróty ksiąg biblijnych w NOWYM TESTAMENCIE.

61. JĘZYKI ORYGINALNE I PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

Czy zastanawiałeś się kiedyś, skąd wziął się polski tekst Pisma świętego? Przecież nie jest on oryginalnym językiem Biblii. Spójrz niżej na urywek z Księgi Izajasza 61,10, napisany w języku hebrajskim. To właśnie ten język był pierwszym językiem Biblii. A tekst na stronie obok jest tym samym zdaniem, lecz przetłumaczonym na język grecki. Gdy okazało się, że wielu Żydów mieszkających poza ojczyzną nie zna już języka hebrajskiego, wówczas w III wieku przed Chrystusem przetłumaczono Stary Testament na grekę. Przekład ten, zwany Septuagintą, powiększył znacznie grono ludzi czytających Biblię. Umożliwił również poznawanie Boga poganom.

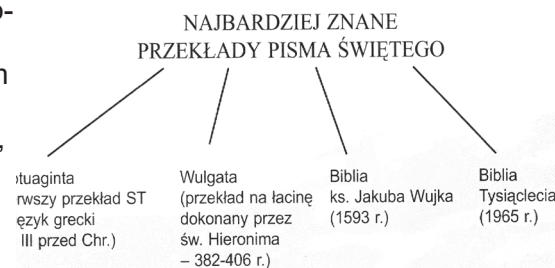
Pod koniec III wieku naszej ery cała Biblia została przełożona na język łaciński (jest to tzw. Wulgata). Odtąd wielu chrześcijan mogło mieć swobodniejszy dostęp do tekstów biblijnych. Stopniowo Biblia była tłumaczona na wiele języków, w tym także na polski. Słyszałeś już o Biblii królowej Zofii, o przekładzie ks. Jakuba Wujka, a na pewno posiadasz w domu Biblię Tysiąclecia.

Nie każdy może tłumaczyć Biblię. Kościół troszczy się o to, by każdy jej przekład był wierny prawdzie objawionej, bo każde niewłaściwe tłumaczenie Biblii byłoby sfałszowaniem słów samego Boga.

Tekst Iz 61,10 - w języku greckim, hebrajskim, łacińskim i polskim:

Gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona et quasi sponsam omamam monilibus suis

Ogromnie weselę się dzięki Panu, dusza moja raduje się dzięki mojemu Bogu, ponieważ przyodział mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości jak oblubienica, gdy zakłada turban z diademem, jak oblubienicę, gdy stroi się w swe klejnoty.

OCENY:

- z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
- gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

14

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(10-14 V 2021) WT, CZW

kat.dodat.

DATA.realizacji-11i13.05.2021

62. JAK CZYTAĆ PISMO ŚWIĘTE? INTERPRETACJA WYBRANYCH FRAGMENTÓW BIBLII

Słowo Boże zostało wyrażone w Piśmie św. językiem konkretnych ludzi, stąd też, żeby je dobrze zrozumieć, należy stosować pewne reguły, zasady. Jedną z nich jest zasada korzystania z tekstu oryginalnego.

Tekst biblijny należy też wyjaśniać w świetle kontekstu gramatycznego, logicznego, psychologicznego, bliższego i dalszego, bowiem czytanie Biblii w sposób dosłowny może spowodować, że stracimy z oczu jej duchowy sens, a jej fragmenty staną się niezrozumiałe.

Autorzy stosowali też znane wówczas rodzaje literackie (epika, liryka, dramat) i gatunki, takie jak hymn, przypowieść, bajka, list, kazanie, metafora. Należy je zatem uwzględniać przy interpretacji Bożego słowa, aby stało się ono czytelne i zrozumiałe.

Hymn - jest pieśnią pochwalną na cześć Boga. Sławi Jego słowa, czyny i przymioty.

Przypowieść - to rozbudowane porównanie (gr. „parabole”), oparte na podobieństwie, jakie zachodzi między dwiema płaszczyznami różnego porządku, przy czym pierwsza jest obrazem wziętym z życia codziennego, zaś druga nie jest dostępna zmysłom, gdyż leży w sferze pojęciowej. Celem przypowieści było stosowne pouczenie i stopniowe wyjaśnianie jakiejś prawdy religijnej. Do gatunku przypowieści szczególnie często odwoływał się Pan Jezus.

Metafora - jest przenośnią, to znaczy przesunięciem znaczenia wyrazów z właściwego im przedmiotu na jakąś osobę, rzecz lub czynność, do których znaczenie to odnosił się w nietypowy sposób. Dla przykładu przenośnią jest zwrot „wy jesteście solą ziemi” (Mt 5, 13).

Bajka - to rodzaj literacki, w którym czynności lub słowa zwierząt i roślin symbolizują działanie człowieka.

List - to pisemna wypowiedź skierowana do osoby (korespondencja prywatna lub służbowa). Tej formy użyto do przepowiadania chrześcijańskiego, kierując listy do różnych wspólnot w Kościele czasów apostołów.

Kazanie - to zbiór mów zawierający moralne pouczenia.

„Nie wierzyłbym Ewangelii, gdyby nie skłaniał mnie do tego autorytet Kościoła katolickiego”. (św. Augustyn)

zadanie

Przeczytaj dowolnie wybrany tekst z Pisma świętego, ustalając jego rodzaj i gatunek literacki. Następnie napisz, co powinienes zmienić w swoim życiu pod wpływem tych słów.

63. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życie zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silnie oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą klosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)

(Księga Rodzaju 1,26-28.31)

(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(17-21 V 2021)

kat.dodatk.

DATA.realizacji-18i20.05.2021

63. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życie zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą klosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)

(Księga Rodzaju 1,26-28.31)

(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

64. INSPIRACJE BIBLIJNE W LITERATURZE

15

Człowiek tworząc wyraża siebie, w twórczości potwierdza własną tożsamość. Jedną z form twórczych jest twórczość literacka, na którą od wieków duży wpływ wywierało Pismo święte.

W średniowieczu istniał ścisły związek Biblii z literaturą (kazania, misteria religijne, pieśni, wtki o męce Pańskiej). Tematyka wiązała się głównie z życiem Chrystusa i Jego Matki (pieśni maryjne, wielkopostne, „Bogurodzica” i „Kazania świętokrzyskie” - to najstarsze zachowane zabytki języka polskiego z tego okresu).

W okresie odrodzenia reformacja wpłynęła na większe zainteresowanie psalmami, choć od średniowiecza są już one pieśniami liturgicznymi.

Ze wszystkich tłumaczeń psalmów najslawniejszy jest „Psałterz Dawidów” Jana Kochanowskiego, nad którym poeta pracował blisko dziesięć lat. Udało się Kochanowskiemu osiągnąć w „Psałterzu” mistrzostwo, polegające na wyrażeniu ogromnego bogactwa treści religijnej w wierszach i zwrotkach niezwykle urozmaiconych, i dać dzieło o wybitnej wartości poetyckiej, które - z tekstem muzycznym wybitnego kompozytora Mikołaja Gomółki - dla całych pokoleń następnych stać się miało praktycznym podręcznikiem poetyki, zbiorem wspaniałych obrazów i gotowych formuł językowo-stylowych.

W literaturze barokowej ożywienie motywów Nowego Testamentu było uwarunkowane potrydencką reformą katolicką, która w zainteresowaniu się Starym Testamentem widziała wpływ protestantyzmu; drugą przyczyną był zanik humanistycznego traktowania Starego Testamentu jako równorzędnego z antykiem skarbcą piękna. Biblia jest w tym okresie nade wszystko Księgą świętą. Ewangelie łatwo wiąże się z modlitwą, przeżyciem, adoracją. Podobnie rzecz ma się z psalmami.

W okresie oświecenia racjonalizm XVII wieku patrzy na Biblię jednostronnie, w duchu deizmu: Bóg wprawdzie stworzył świat, ale się nim mało lub w ogóle nie zajmuje. Pismo św. jest traktowane na równi z antyczną mitologią, literatura czerpie z niego bohaterów przeżywających tragedie i przygody.

W okresie romantyzmu, zwłaszcza po upadku powstania listopadowego, Biblia nabiera szczególne-go znaczenia. W najobszerniejszym nurcie literatury patriotycznej widoczny jest wpływ mesjanizmu. Upadek powstania uaktywnił podobieństwo Izraela i Polski jako narodu wybranego, oczekującego od Boga wybawienia z niewoli.

Pozytywizm oddala się od Biblii. Ale nie można mówić o całkowitym z nią zerwaniu. W modernizmie czy Młodej Polsce sięganie do Biblii staje się bądź przejawem religijności twórcy, bądź poszukiwaniem znaków o doniosłym znaczeniu u innych, bądź też zwykłą artystyczną modą, pozbawioną głębszego sensu. Stąd motyw biblijny może spełniać tu funkcję religijną, areligijną lub nawet antyreligijną.

W literaturze współczesnej istnieją dwa nurty.

Nurt pierwszy to nawiązanie do poezji prorockiej przez głoszenie wezwania do heroicznego życia opartego na wierze. Nurt drugi stanowi biblijna proza o tematyce starotestamentowej. Przede wszystkim jednak nawiązuje się do Nowego Testamentu, jak w opowiadaniach czy powieści o Chrystusie.

ZADANIE. Wypisz tytuły utworów o tematyce biblijnej i nazwiska ich twórców znana ci z języka polskiego.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa V RELIGIA
(31 V-02 VI 2021)

kat.dodat.

DATA.realizacji-01.06.2021

66. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ MODLITWY

16

65. BOŻE OBJAWIENIE WOBEC LUDZKICH PROBLEMÓW

„Pewnego wiosennego dnia dziadek i ja wybraliśmy się na przechadzkę za miasto, w kierunku Góry św. Marcina. Minęliśmy Plac Sanguszków, położony w głębi pięknego, starego parku wśród czerwonych buków i platanów i wyszliśmy na drogę wysadzoną dzikimi jabłoniąmi.

Dziadek przystanął. Jest tak pięknie, że warto pomówić o Biblii - powiedział.

I zaczął mówić o sztuce jej czytania.

Symeon ben lochaj zwykł mawiać, że każde słowo Pisma kryje tajemnicę - mówił dziadek - a ponieważ do tajemnicy wiedzie zazwyczaj wiele dróg, staraj się Biblię czytać na różne sposoby. Niekiedy czytaj «z mędrca szkiełkiem i okiem», badaj uważnie każde słowo tekstu, innym zaś razem popuść wodze wyobraźni i rozważaj z bystrością nieco mniej badawczą i wyostrzoną, ale za to z sercem bardziej otwartym, wypadki dziejące się na kartach Księgi. Za każdym razem odnajdziesz w tych fragmentach inne wartości. Jeżeli przeczytasz ten i ów rozdział dwadzieścia razy, powinienes przynajmniej dziesięć razy czytać go inaczej i za każdym razem odkrywać w nim inne obszary. Nigdy jednak nie bądź pewny, że dotarłeś do właściwego jego sensu, do sedna sprawy. Nie popadaj w popłoch, jeżeli za każdym czytaniem inne wartości wydobędziesz z tego samego tekstu, nawet takie, które sobie nawzajem przeczą. Biblia jest żywiołem bez dna i granic. Nikt z badaczy, egzegetów, teologów, uczonych i pisarzy nie dotarł do jej najgłębszych źródeł. Dlatego nie zrażaj się, jeżeli w Biblii czegoś nie zrozumiesz. Mądrzejsi od ciebie również nie rozumieli wszystkiego. Ale bądź zawsze przygotowany na nieprzewidziane odkrycia i znaleziska, które podczas poprzednich lektur wymknęły się twojej uwadze. Ten sam rozdział czytać będziesz wielokrotnie i nie wpadniesz na ślad tego, czego szukasz, aż nagle, za którymś razem, nie tylko otrzymasz jasną odpowiedź na trapiące cię pytania, ale trafisz na dotychczas nie zauważone przez ciebie pokłady obrazów i myśli, i wtedy ujrzysz to, co było całkowicie zasłonięte przed tobą podczas wszystkich poprzednich lektur. Biblia jest podobna do Boga. Nie pozwala, by ją poznawano i zgłębiano do samego dna.

I to jest wszystko, co zachowałem w pamięci z monologu dziadka o sztuce czytania Biblii. Wskazówki te stały się dla mnie drogowskazem podczas każdorazowej lektury Księgi, ochroniły mnie przed niejednym błędzeniem i zaoszczędziły mi wielu rozczarowań. Dlatego zawsze z uczuciem rozrzewnienia wracam do wspomnień o tej podmiejskiej przechadzce, do czerwonych buków i platanów, i drogi wysadzonej dzikimi jabłoniąmi, i do starca, którego wysoka postać rzuca dobry cień na moje dzieciństwo i pierwszą młodość. Pamięć jest jak westchnienie”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 36-37)

Czytając Pismo święte wchodzimy w świat ludzkiego życia, ludzkich problemów, z którymi stawia-no codziennie przed Bogiem, by się Go radzić w ich rozwiązywaniu. Pismo święte jest historią ludzi zwyczajnych, żyjących na ziemi, którzy podlegali naturalnym prawom życia i śmierci, rodzenia się i umierania, pracy, miłości, grzechu. W życiu codziennym liczyli się z Bogiem, albo też, odrzucając Go, ponosili konsekwencje własnej niewiary. Po ścieżkach życia Bóg ich prowadził, a oni dążyli do Niego i w Nim pokładali nadzieję.

ZADANIE. -Jak czytać Biblię, by przyniosła nam odpowiedzi na dręczące nas pytania? - Na jakie problemy życia szukałeś odpowiedzi w Piśmie św.?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko